

samtidig er vi ligesom tidlige ordførere optaget af, at der stadig væk er en mulighed for at fastlægge det kommunale serviceniveau, uden at man via Ankestyrelsen får en centralisering af den beslutningskompetence, kommunalbestyrelserne har i dag.

Det synes jo at være en trend, vi er inde i, at SF kan inspirere regeringen til at komme med progressive og udmærkede forslag. Vi havde gerne set, at regeringen måske kunne have været en lille smule mere præcis i dag, da lovforslaget allerede er forudskikket til at komme til februar, men ser under alle omstændigheder frem til en videre diskussion af det, da samtlige ordførere jo i dag har meldt positivt på den dagsorden, SF har sat. Og derfor indgår vi også meget gerne i de nærmere drøftelser.

Kl. 15.15

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten kan godt støtte forslaget. Vi er enige med SF i, at det er vigtigt for borgernes retssikkerhed, at de instanser, der behandler klager i sociale sager, også kan efterprøve, hvorvidt en kommunes skøn er rimeligt.

De seneste år er flere og flere sager på det sociale område endt hos Ombudsmanden eller i landets retssale, og det virker tåbeligt, at de, der burde være de socialfagligt fremmeste på området, nemlig de ansatte i de sociale ankeinstanser, ikke må omgøre kommuners afgørelser, selv om de er oplagt urimelige.

Netop afgørelser i ankeinstanser er med til at følge socialpolitikken konkrete udmøntning i kommuner og amter. Det er dér, man opdager, hvis virkeligheden ikke er i overensstemmelse med intentionerne. Og på de områder i sociallovgivningen, der afgøres ved skøn, har der også været klare intentioner om, hvornår der skal ydes en konkret hjælp.

Derfor er der selvfølgelig også brug for at følge op på, om hjælpen så ydes, når der er behov. Så vi kan altså støtte forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti er helt enig med SF i, at der bør være en ankemulighed for alle borgere, der føler sig urimeligt behandlet. Det er ikke rimeligt, at borgerne skal gå til advokater for at få efterprøvet et skøn, der indgår i en afgørelse truffet

af kommunen eller amtskommunen. Der bør være en anden mulighed for borgerne.

I den nugældende ordning er det sådan, at kun i sager, hvor der foreligger særlige omstændigheder, kan Det Sociale Nævn og Ankestyrelsen efterprøve kommunens skøn. Vedrørende stedet, det præcise sted, hvor ankemuligheden skal placeres, er vi ikke sikre på, om vi er enige med SF, men vi vil godt være med til at kigge på det.

Men det, vi er helt enige med SF i, er, at ankemuligheden bør være til stede. Og vi ser så også frem til socialministerens forslag vedrørende dette område.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-dal.

Villy Søvn-dal (SF):

Først tak for en god, endskønt kort debat. Jeg tror, det er meget sjældent, at der i Folketinget er så stor tilslutning til noget, uden at det bliver vedtaget, men det kan jo have sine særlige grunde.

Jeg hørte sådan set samtlige ordførere uden undtagelse sige, at de var enige, men lidt usikre på, om rækkevidden af det, vi havde foreslået, var for stor. Så tak for debatten.

Det indholdsmaessigt centrale i den her debat er, som nogle af ordførerne har nævnt, at man i dag kun kan anke en sag, hvis afgørelsen har været åbenbar urimelig, eller hvis den har været ulovlig. Det er grænserne for at kunne gå videre med en sag i dag.

Det har jo betydet, at vi her set som noget nyt, at en række af de sociale sager bliver flyttet over til domstolene og bliver prøvet der. Vi har set det på førtidspensionsområdet, vi har set det på sygedagpengeområdet, og vi har set det på hjemmehjælpen, som tre af de store områder.

Der er tre problemer ved at lade domstolene afgøre sociale sager i det omfang, jeg tror, vi bevæger os imod, hvis vi ikke foretager os noget i forhold til det:

Det ene er, at det tager meget lang tid til at få afgjort en sag, fordi man selvfølgelig skal vente på, at der bliver tid hos domstolene. Det betyder, at mennesker ofte skal gå lang tid, samtidig med at de har de problemer, som selve sagen forårsager i deres liv, smerte osv.

Det andet hovedproblem er, at advokater har mange gode kvaliteter, men næppe er meget velgennede til at føre sociale sager. På nær de enkel-